

PRIMERA OBSERVACIÓ DE GAIG BLAU (*CORACIAS GARRULUS*) AL PLA DE BAGES

El dia 28 de Juliol d'enguany, a mitja tarda per la zona de Sant Iscle (Sant Fruitós de Bages) observarem amb J. Illa i E. Felip un exemplar adult de Gaig blau passant volant en clara direcció sud-oest, a uns 8 m d'alçada entre els arbres. La cita té especial interès puix que segons BORRÀS (1980) les dues úniques dades que en fan referència a la comarca són fetes a Pinell (Cardona), molt a prop del Solsonès, on sembla que no és gaire rar en època de pas.

BERNAT SOLER

SOBRE LA DEPREDACIÓ DE NIUS DE *SERINUS SERINUS* PER FORMIGUES

En el curs d'una investigació sobre el comportament social del gafarró (*Serinus serinus*) fou observat el 19-IV-1981 a l'Ampolla (Tarragona) un cas de deserció d'un niu com a conseqüència d'haver estat envaït per formigues.

El niu estava situat sobre un xiprer a 1.30 m d'alçada i hi havia tres ous. Controls anteriors van mostrar una gran normalitat durant el curs de les activitats reproductores. Però, al matí del dia 19 es va observar que el niu estava completament ple de formigues. Es va poder comprovar que encara que dos dels ous estaven intactes, el tercer presentava un petit forat pel que entraven i sortien les formigues. Un cop trencat l'ou, es comprovà que l'embrió encara era petit; les dues closques es van col·locar damunt el xiprer a uns 20 cm del niu. Després d'una estona, el regueró de formigues es dirigí cap on havia les closques, restant només unes poques formigues al niu. Els dos ous restants, no els varen tocar, tal i com ho demostraren observacions posteriors. Al llarg del que restava de dia es va continuar controlant el niu, però els pares no apareixeren, per la qual cosa es suposa que el varen abandonar. Una observació similar fou també realitzada per ANTHONY, A.W. (1923, *Condor* 25:133) a la cadenera americana *Carduelis psaltria*.

L'explicació que sembla més probable és que a la femella se li trenqués l'ou per alguna causa. Donat que sempre hi ha alguna formiga que explora entre els nius (observat ja en d'altres ocasions), no és difícil pensar que poc després de trobar l'ou trencat, anés a cercar les seves companyes. En omplir-se el niu de desenes de formigues provocaria la deserció per part dels pares. Com a conseqüència d'aquest fet i encara que les formigues no siguin capaces de trencar els ous per elles mateixes, tal i com es va poder comprovar, es faria malbé tota la niuada per la seva culpa.

JUAN CARLOS SENAR

ESTHER CORBERA

Museu de Zoologia, Ajuntament de Barcelona.

Apt. de Correus, 593, Barcelona 3.